

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 6 korona.

Nyilttér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvez-mények nyújtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető le-velek a szerkesztőséghez, pénz-küldmények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezímezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak is-mert kéztől fogadtatnak el.

A cigánykérdés megoldása.

A mi vármegyénkben és városaink-ban is minduntalan meggyülik ugy a közönségnek, mint a hatóságnak a baja a cigányokkal. Akárhogy szídnak is bennünket külföldi ellenségeink, tény, hogy a kulturának európai magaslátán áll a mi népünk, a mi Azsiára emlé-ketett Magyarországon, az a tolvajlás-ból, csalásból, rablásból és gyilkolásból élő cigánykaraván. Szégyenfoltja ez Ma-gyarországnak. És szégyenfoltja marad mindaddig, amig az elképzelhető legeré-lyesebb eszközökkel a cigánykérdést rendezni nem fogják. Ugy látszik, hogy most, amidőn rémes egymásutánban Csongrád, Gyón és Dánoson követtek el kóbor cigányok rablógyilkosságokat, melyek mérhetetlenül felizgatták a köz-véleményt, végre megérett a helyzet arra, hogy az állam a hatóságokkal egyöntetűen megoldja a cigánykérdést. Igazuk van azoknak, akik azt mond-ják, hogy a humánus szempontokat a cigányokkal szemben nem szabad olyan mértékben szem előtt tartani, mint más nemzetséggel szemben; mert a cigány ma is az, aki volt kétezer esztendő előtt, nomád nép minden tanultság, er-kölcs, sőt sokszor emberi érzés nélkül. Sok igazság van azoknak a mondásá-ban, akik azt hangoztatják, hogy ártal-mas fenevadak módjára kell a kóbor cigányokkal elbánni. Mindazonáltal nem ajánlatos a kor szellemét a cigányirtás-sal meggyalázni. Körülbelől 70,000 ci-gány él Magyarországon, ezekből 40,000 kóborol, 20,000 állandóan le van tele-pedve ugyan, de lopásból, esalásból, rablásból tartja fenn magát és csak 10,000 cigányról mondható az, hogy muzsikálásból élnek, de ezekről sem le-

het minden jót mondani, mert bizony nem ritkaságszámba megyen, hogy a részeg, mulató emberből kimuzsikálják az utolsó garast is. A sok jó tanács között, amely most egymást éri, mint esős időben a gomba, nem éppen megvetendő az, hogy a kó-bor cigány férfiakat, legalább a 40 éven alóliakat egytől-egyig katonának be kel-lene sorozni. A katonai fegyelem elég erős arra, hogy amire polgári hatóság nem képes, a cigányt kordában tartsa. A 40 évnél idősebb férfiakat, valamint a nőket szigorú felügyelet mellett foglal-koztatni kellene az állam gyáraiban és gazdaságaiban, a gyermekeket pedig vagy a parasztok között szétosztogatni, vagy állami menhelyeken elhelyezni kel-lene. Ezzel, aránylag kevés költséggel a kóbor cigányok kérdése meg lenne oldva. De ezt most kell megcsinálni, ami-kor a közhangulat oly erőteljesen sür-geti, hogy szabadítsuk meg már végre a falvak lakosságát az oláheigányok ál-landó veszedelmétől. Mert ha most nem csinálunk valamit, akkor régi magyar szokás szerint elalszik az ügy s tovább rabol, gyilkol szabadon a cigány mind-addig, míg valami újabb Dános fel nem rázza az országot. A. T.

Városi közgyűlés.

Szilágy-somlyó város képviselő testülete 1907. évi július hó 24-én Lukácsffy Ödön polgármester elnökle alatt rendkívüli köz-gyűlést tartott. A rendkívüli közgyűlésnek — melyben a városi tisztréselőkön kívül csak 9 képvise-leti tag vett részt — egyetlen tárgyát a bor-ital és husfogyasztási adó biztosítása végett megtartandó egyezkedési tárgyalásra megbi-

zottak kiküldésére vonatkozó polgármesteri előterjesztés képezte. A közgyűlés a polgármester előterjeszté-sét elfogadva, a borital és husfogyasztási adók egyezkedési tárgyalására Szilágy-somlyó város képviseletében megbízottakul Lukácsffy Ödön polgármester, Faragó Sándor tiszti ügyész, Farkas Ödön, Brüll Sámuel és Wein-berger Kálmán képviselőtestületi tagokat kül-dötte ki, kiket ezen fogyasztási adókra vo-natkozó szerződésnek a kincstárral való meg-kötésére teljhatalommal felruházott. Ezzel a rendkívüli közgyűlés véget is ért.

Mezőgazdaság.*)

Az elmúlt gazdasági év a bőség jegyében állt. Már a tavaszi évad előhaladásával ugy lőn a közönség tájékozottva, hogy a ter-méseredmények oly annyira kedvezőknek mu-tatkoznak, hogy a beálló termés bőségben minden előző évet meg fog haladni. A jóslat nagyjában be is vált, mert pl. búzában a hazai termés mintegy 12 millió q-val haladta tul az előző év eredményét. A nagy termés főképen ama vidékeken éreztette áldásos ha-tását, a melyek — mint az Alföld, Bánát — kiválólág gabonatermő vidékek. Az erdélyi részekben is igen kedvező termés volt, a mennyiben nálunk a művelés alatt álló föl-dek minősége és azok megműveltetésének az intenzivitása az előbb említett magyarországi vidékekkel össze nem hasonlítható, az itteni terméseredmények következtében beállott pénzforgalom és anyagi gyarapodás jóval mő-götte maradt a magyarországi részekben ta-pasztaltaknak. Es ez természetes, mert ná-lunk a termelés aránylag sokkal nagyobb költ-séggel jár és így a termésből befolyó jöve-delem jóval kisebb haszonnak felel meg. A kielégítő termés eredményeit csak részben élvezhette gazdatársadalmunk, mert a kedvező termés már oly korán lőn az európai piacokon nyilvánosságra hozva, hogy mikor a termés már piaera volt hozható, gazdaközön-ségünk már csak teljesen leőrölt árakkal számolhatott. Ennek következtében termelő-sünk főképpen amaz országoknak szolgált javára, amelyek tőlünk látták el magukat a szükséges kenyértermékekkel. Már az előző évi jelentésünkben jeleztük volt, hogy a nagyméretű kivándorlás követ-keztében a gazdasági munkások száma lénye-gesen megapadt. A hiány a tárgyalt évben még fokozódott s a szociális mozgalmakkal kapcsolatosan a gazdáknak olyan nehézséget okozott, hogy a kisegítő eszközökppen fel-használt géperő és a megadott magas nap-szám-bérek dacára is, sok vidéken alig lehe-tett a termést betakarítani. Az idei áralaku-lásnál sem igen lőn a megnövekedett ter-melési többletköltség tekintetbe véve, mert a szesztermékek árát a vevők a bő termésre hivatkozással lefelé nyomták. Ilyen tapasztalatok mellett mind jobban kidomborodik az a sarkalatos igazság, hogy még oly kedvező termés esetén is, nem ala-píthatja gazdaközönségünk megélhetését ki-zárólagosan a szesztermelésre, hanem főkép az erdélyi részekben változtatni szükséges az eddig folytatott rendszeren és vegyes gaz-daságot kell folytatnia. A jelenlegi magas munkabérek országrészünkben már nem ál-lanak a szolgáltatott munka és az elérhető értékesítés eredményeivel arányban s így az-zal a ténnyel állunk már is szemben, hogy a munkáltató csupán a gazdasági kiadásait, adóit és kamatait tudja hordozni, de megta-karításra vajmi kevés jut. Ezek folytán nem szükséges egyéb, minthogy 1—2 évi rosz termés következék be, akkor a gazdaközön-ség már csak újabb év újabb adósságok árán lesz képes kiadásait fedezni. Szükséges tehát, sőt kötelessége minden gazdálkodónak az, hogy szakítson az ezideig gyakorolt, sok esetben kényelmes és felile-tes munkával, szorgalmat és szaktudást egye-sítve, számot tudjon vetni minden gazdasági ténykedésről. A leküzdendő nehézségek nem csak odáig terjednek, hogy a konzervatív rendszeren kell tágitani, hanem modern szak-tudás, sok esetben még tetemes tőke is szük-séges, amely utóbbi pedig nálunk — fájda-lom — kevés és drága. Az erdélyi mezőgazdaság a legtöbb he-lyen már is teljesen külterjes alapon áll és

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája

Két öreg bajtárs.

— Peron Albert novellája. —

Felnyílik a kávéház ajtaja; magas, egye-nes tartású öreg ur lép be téli köpenybe burkolózva. Szemei vastag bozontos szemöl-dök alól kandikálnak. Arcán hosszú sebvágás, melyet féligmeddig eltakar a füle tövéig le-huzott sapka. Botjára támaszkodva, köhécselve, lassan lépdel egy közel álló asztal felé. Az asztal mellől hirtelen egy öreg ur ugrik fel s egymás szeme közzé tekintenek . . . Felismerik egymást . . . — Antoine Marival, a 3. zászlóaljtlól, nemde? — Igen! És Frederik, a 4. zászlóaljtlól, mi? — Ugy van! A két veterán egymás nyakába borul. Az örömtől reszketve nézegetik egymást. — Hol is láttalak utoljára? — kérdi Lestalin. — Constantinál, — válaszolja Marival ábrándosan . . . Emlékszel? Hátall álltam a kaktuszok között! Lestalin gondolkodni látszik. Majd hir-telen felel: — Igen, igen! Te a fejedén kaptál vá-gást. No mit mosolyogsz? Hát nem ugy történt, mi? Hisz mintha csak ott látnálak

a kaktusz mellett. Lovad már a földön elte-rülve, — vad vágásokat intéznek feléd — te ezer sebből vérezve ordítasz, midőn engem észreveszel, felkiáltasz: „Gyere Lestalin! álld meg te is itt a helyedet a kaktuszok — mö-gött . . .” — Hehehe! — kacag Marival — még mindig az a régi jó kedvű Lestalin . . . A két öreg megint átkarolja egymást s ott mosolyog, nevetgél, kacag egymás karjai közt. — No, no, mi az? — kiált fel hirte-len Marival — éreztem, mintha valami ösz-szevazta volna lábamat? — Te jó kedvű fickó! — szól Lesta-lin lábára mutatva — hát észre se vetted. Marival bajtársa lábára pillant: — Faláb? — Fájdalom! Igen! — Micsoda? Fájdalom? Búszkének kell lenned bajtárs. De hát hol vesztetted el . . . Még talán Afrikában . . . Bizonyosan! — Fájdalom! Nem? — Vagy tán Krimben? — Fájdalom! Nem? — Hát akkor Itáliában? — Fájdalom! Ott sem! — Kétségkívül 1870-ben ugy-e öregem. — Nem bajtárs! Nem! — No akkor égek a kíváncsiságtól. Gyorsan ki véle! Hát mégis hol? Lestalin barátja fölhajolt s miután meg-győződik, hogy senki hallja, fülébe sugja: — Orleansban 1884-ben. — Orleansban? — szól csodálkozva Marival, összeráncolva homlokát, mintha ku-ratna valami után. Nem értem . . . — Jöjj, jöjj csak bajtárs! Megmagyará-

zom az egészet, de nem akarom, hogy más hallja. Majd karonfogva barátját, kísétálnak az uteára. — Öregem! — szól Lestalin, midőn egyedül voltak — a mit most elmondok, ket-tőnk között maradjon. És bátorságot véve, folytatta: — Soha se volt valami nagy szerencsém. Pedig részt vettem vagy negyven ütközet-ben. Harcoltam, mint egy bősziult oroszlan; tiz ellenséges szurony is körülvett s ott áll-tam gyakran az ágyu torkában. Sapkám at a golyók átlýukasztották és ruhám at száz-felől is kiperzselté a puskapor. No de egész katona-életemben soha, de soha sem kaptam sebet! Ez bosszantott engem nagyon; mert utóvégre is, ha az ember haza jön min-den seb nélkül, a rosz nyelvek még azt mondják: „Nini! ez ugyan jól elbujt a puska-por elől!” Főlkerekedtem tehát 1870-ben a coulmi ütközet előestéjén. Tudod, valami más is közbe jött: meguntam ezt az egyhangu életet. Kard, fegyver nélkül átnentem egy csapat porosz katona közé és elkezdtem kia-bálni: „Hej, hej, rajta poroszocskák, jöjjetek ide, ha nem féltek a haláltól.” A poroszoc-skák felugráltak. „Ne menjetek! Az előrs!” kiállott fel tisztük és a vitéz hősök menekültek jobbra, balra. Nem sokára megkötötték a békét s én még mindig kardvágás, egy seb nélkül ma-radtam. Visszatérve hazámba, nőül vettem egy özvegyet. — Özvegyet? — szakítja félbe Ma-ri-val. — Oh, barátom! Milyen asszony! — folytatja lelkesedve Lestalin. — Valóságos

dragonos! Milyen termet! Milyen karok! Hányszor csufolt „kis egérnek”, „apró vad-kannak.” Egyszer autatn egy kissé nagyon is heves jelenet után, mikor szememre lobban-totta, hogy ilyen vén létemre szégyelhetem magam, mert még egy kitüntetésem sincs, — határozottan kijelenttem, hogy ha békében nem marad, válópert indítok ellene! Ó vá-laszra sem méltatott. Annál jobb, gondoltam. Most én kerekedem felül . . . Megindítom rögtön a válópert!” — kiáltottam feléje s becsaptam magam után az ajtót. Lefelé bal-lagtam a lépcsőn, magamba mondogatva: „Igen! Még ma megindítom!” Egyszerre ha-talmas lökést érezt hátulról . . . hallom az asszony szavát: „No, most indítsd meg!” . . . és gurulok feltarthatatlanul alá a lépcsőkön. Barátom, képzeld, a lábam eltört! Amit a háboru meg nem tett, azt megtette egy asz-zony! Gondolhatod, bajtárs, hogy milyen rö-viden kitétem az asszonyt az ajtón. — Ejnye, ejnye! — csóválta fejét nagy részvétell Marival. — Barátom, ez még semmi; mintegy fél év mulva bekopogtat hozzám egy nyuga-lomba vonult tábornok, aki éppen szobám alatt lakott. — Ej, ej, vitéz bajnok, hogy vagyunk? — kérdezte tőlem. — Ugy, ahogy, tábornokom! — viszon-zám. Azt hittem, hogy a feleségemmel tör-tént bajomról akar beszélni. — Ö folytatta: — Már nem szenved? — Oh, nem! Most legalább nyugodt vagyok. — Biz ez kellemetlen valami! — Istenem, tábornokom, majd valahogy csak megszokom; negyven évig nőtlen voltam!

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

pedig oly módon, hogy nem az állattenyésztést tekintő főjöveldmi forrásnak s nem ennek fokozására törekszik, hanem kezdetleges eszközökkel, tőke és szakértelem híjával, a szemtermelésre nehezedik. Pedig az éghajlati, közlekedési viszonyokból és a föld minőségének fogyatékosságából folyó nehézségek, továbbá az ujabban jelentkezett felcsigázott munkabérek folytán is, a külterjes gazdálkodás hazarészünkben igen kevés helyen fizeti ki magát. A szesztermelés tehát redukálendő lenne, illetve a gazdasági ténykedés a mai helyzettel számolva, a megosztott rendszer követését írja elő. Értjük ez alatt azt, hogy a míg a szemtermelésre fordított területeket a legelterjesztetebben kell kezelni, addig az ily módon kihasználásra nem alkalmas területeken az állattenyésztést kell űzni. A szemtermelésre csak olyan területek használhatók fel, amelyek arra teljesen alkalmasak s arra kellőleg elő vannak készítve. A mennyiben erre a birtok csak egy kisebb része alkalmas, a megmaradt nagyobb részt használják fel az állattenyésztés céljaira. Ily módon fog jutni megfelelő terület természetesen, vagy mesterséges legelők és kaszálók részére s a míg egyfelől a jól megművelt, előtrágyázott és gondozott területeken az eddigi mértéknél jóval magasabb terméseket fognak gazdáink elérni, ugyanakkor az állattenyésztés útján, amely a gabonaterméshez viszonyítva, sokkal kevesebb munkaerőt és fűtési költséget igényel, olyan tetemes bevételi többlet juthat gazdáink, amelyet eddig nagy részben nem élveztek.

Gazdáink forgalmi pontok közelében előnyösen használhatók ki a jól elkészített területeket konyhatermények és egyéb kultúrnövények előállítására. A komló, cirok, köménymag, hüvelyesek termése aránylag még nem részesül a kellő mérvű figyelemben, holott ezek mind igen alkalmas kiegészítői egy a gazdálkodó, valamint a kereskedelmi foglalkozásnak.

A gyümölcsstermelés felkarolásánál az utóbbi évtizedben öröndetes haladás tapasztalható ugyan, de még itt is óriási a munkaerő, amit gazdáink nagy anyagi eredménnyel foglalkoztatnak. Válogatott, a kiviteli kereskedelemre alkalmas gyümölcsfajok tömeges termelése volna követendő és annak kezelésénél kereskedelmi érzék és tudás sajátítandó el.

Ugyancsak nagyobb figyelmet érdemel a baromfi tenyésztés ügye is. A forgalmi pontoktól távolabb eső vidékeken, a honnan szemtermelés is csak nagyobb költséggel és nehézséggel eszközölhető, a baromfitenyésztés és hizlalás igen hasznosan egészítheti ki a gazda ténykedését.

Igen fontos, majdnem semmi semmi befektetés és munkaerő mellett folytatható jöveldmi forrás a méhészet és selyemtermelés. Az eperfa gyöngye minőségű legelő területeken, az utak mellett, dűlőkben és más oly kisebb területeken, amelyek egyéb célra nem igen alkalmasak, már megél, e területek jól felhasználhatók. Ha a gazdák természetesen összeállanak s nagyobb mennyiségű eperfát ültetnek ki, akkor könnyű szerrel tisztességes jöveldmi forrást nyithatnak maguk számára. A lombszedésre és a hernyó kezelésre kis gyermekek, nők és öregek hamar betaníthatók, vagyis olyan munkaerők, akik a gaz-

daság más ágaiban még nem, vagy már nem értekesíthetők, eredményesen foglalkozhatók. A fa gyümölcsstermelése a baromfiak táplálására is gazdaságos.

A gyümölcs és kultúrnövény termelés intenzívebb felkarolása, kapcsolatosan sok háziipari foglalkozásnak is tápanyagot nyújthatna. Így nagy mennyiségű csomagolási eszköz előállítására válna szükségessé, ami egész vidékeket láthatna el munkával és keresettel.

A jelenben üzött gazdálkodásról az új rendszerre áttérni, amint azt már előzetesen is jeleztük volt, gondos előtanulmányt és tökélet igényel. Az előtanulmány főképpen oda kell irányuljon, hogy a gazdák pontos mérlegeljen birjanak arról, hogy gazdasági rendszerük melyik része aktív és melyik passzív. A mérleg összeállításánál természetesen csak az oly gazdákat vesszük figyelembe, akik szakértelemmel bírnak, mivel a hiányosan művelt földek, — kivételesen kedvező termésektől eltekintve, mind passzív eredményt mutatnak. Oly helyeken, ahol a napszám és cselédbérek már jelenleg is nyomasztólag magasak, oda kell figyelmüket fordítsák gazdáink, hogy ezt a nagyon terhes kézi erőt a lehetőség határain belül csökkentessék. Térjenek a takarmányművek és a részes tengeri termelésre át, s csak oly mértékben tartsák a szemes gabonatermelést fent, amely mértékben a várható kedvezőbb termést számba véve, pozitív haszonra van kilátásuk. A takarmánynövények hasznosítására nagyobb állattálmány beállítására szükséges, ami pedig tőkét igényel. Ennek a tőkének a megszerzése, elkerülhetetlen esetekben, hosszú lejáratú és kedvező kamatozású törlesztéses kölcsönöket is megbir.

Abban az esetben azonban — a mely fájdalom, sokszor található, — ha a gazdálkodó hitelét már majdnem teljesen kihasználta s csak nagyon drágán jut kölcsönhöz, helyesebb, ha átmenetileg, a míg a szükséges tőkét megtakaríthatja, birtokát feldarabolva, parasztagazdaságok céljaira bérbe adja. A bérleti szerződés megkötése alkalmával fektessen azután a birtokos arra szult, hogy nemcsak a magas bérjöveldmet forszírozza, hanem a bérlelők által folytatandó gazdasági rendszert is írja elő. Ily módon biztos megélhetése biztosít a bérlelő részére, saját maga bizonyára magasabb jöveldemhez jut, mint a milyennel fogyatékos gazdálkodása mellett birt, s nyert jöveldemmel állandóan számolhat. A kisgazdákból álló bérlelők földhöz jutnak a melyeknek megmunkálása folytán megélhetnek — és a röghöz tapadnak — tehát a kivándorlástól eltereltetnek, s a birtokos személyében jöveldjüket látják, tehát általa a helyes irányban befolyásolhatók lesznek.

Az egyes birtokoknak telepítés és parcellázás szempontjában örök árban való eladása, illetve megvétele, nézetünk szerint, csak oly vidékeken előnyös, a hol a lakosság saját maga is vagyonos s így különösebb megterhelhetőség nélkül képes birtokvásárlás útján terjeszkedni. A tapasztalat ugyanis azt mutatja, hogy azok a telepések és kisgazdák, akik a szükséges tőke nélkül vásároltak földeket, a későbbi időben is csak nagy nehézségekkel tudtak fizetési kötelezettségüknek eleget tenni s egy pár rossz termés beállta-

val még azt is elveszítették, a mivel birtak. Különben is állandóan elégedetlenek s így nemhogy javítottak volna a szociális állapotokon, de sőt azokat határozottan rontották.

Különfelek.

— **Fogyasztási adókezelés.** Szilágy-somlyó város bor- és husfogyasztási adó jöveldmét a képviselői közgyűlés által Lukácsffy Ödön polgármester elnöke alatt kiküldött bizottság hétfőn, július hó 29-én Zilahon, a pénzügyigazgatóságnál tartott egyezségi tárgyaláson 14,000 korona összegért vette ki a város részére házi kezelésbe. Eből a borfogyasztásra 11,400 korona esik, a a husfogyasztási adó pedig 2600 korona.

— **Utibizottsági gyűlés.** A zoványi fürdői vicinális utasport folyó évi augusztus hó 12-ik napján, délelőtt 9 órakor, Szilágy-somlyón, a főszolgabírói hivatalos helyiségben gyűlést tart, melyben a Kárásztelek községben építendő két darab, négy méteres hid építésére beérkezett ajánlatok felett fognak határozni.

— **A gimnáziumi osztályozás szigorítása.** A vall. és közokt. miniszterium rendelkezése alapján a tankerületi főigazgatók értekezletre ültek össze s a következőkben állapodtak meg: 1. Az osztályozás legyen szigorú sokkal szigorúbb az eddiginél 2. Az olyan I.—III. osztályos tanulók, kik a magyar, latin nyelvből, számtanból, vagy akik ezek közül két tárgyból és még más kettőből kaptak rovást, vagy buktak, értesítőjébe illetve bizonyítványába az „Észrevétel“ rovatába be kell vezetni „a tanári kar más pályaválasztását ajánlja“, a IV.—VI. osztályos tanulók értesítőjébe, bizonyítványába pedig bejegyzendő: „a tanári kar azt ajánlja, hogy ne folytassa középiskolai tanulmányait“. Osztályt ismétlő, két tárgyból buktott tanuló nem kap engedelmet javító vizsgálatra; egy tárgyból buktott, ismétlő tanuló csak a felsőbb hatósága adhat a javítás megkísérletére alkalmat. A javító vizsgálatot a legnagyobb szigorral kell megtartani.

— **A malomerdői mulatság.** A szilágy-somlyói ev. ref. egyház a most jövő vasárnap, augusztus hó 4-én, a malomerdői, kilyes mulatóban táncmulatságot rendez. A tisztajöveldem az immár építés alatt álló papilak építési költségeinek pótlására fog fordítani. Mindent elkövet a rendezőség, hogy a közönségnek kellemes délutánt és estét szerezzen. Reméljük, hogy városunk közönsége ezen magasabb művelődési célt szolgáló hivatott mulatságot, a felekezeti feltevével most is, a városunkban szokásos szép egyetértés melegevel felkarolva, tömeges megjelenésével fogja megtisztelni.

— **A postafiókosok panasza** című, lapunk mult számában megjelent híreinkre levelet kaptunk a postahivatal főnökségétől, melyben arra kérnek fel, hogy a postafiókosok leveleinek szétosztása körül tapasztalt rendtelenségre vonatkozólag lépünk fel konkrét esetekkel. Nap-nap után megtörténik, hogy a mi fiókjainkba belekerülnek idegen újságok és levelek. A szilágy-somlyói kaszinó,

a szilágy-somlyói földmives iskola, a Szilágy-somlyón megjelenő „Szilágyvármegye“, a rendőrkapitány ur magánlevelei; ez rendtelenségek és kellemetlenségek nekünk éppen elég. Mert ez alatt a mi lapjaink, melyek budapesti expediciós hivatalaiból pontosan indíttatnak és Szilágy-somlyóra is pontosan megérkeznek, — valamelyik más postafiókba tévednek el és őket soha többé nem látjuk. Mert nem mindenki teszi meg azt a szíveséget, hogy a postára visszaküldözgesse az idegen címzéssel neki beosztott hirlapokat. Tehát mialatt mi idegen leveleket és újságokat kapunk, addig mások is idegen leveleket és újságokat kénytelenek hazacipelni: a mieinket. Ez rendtelenségek és kellemetlenségek éppen elég. Ezeknek az orvoslását kérjük, ismételtlen a postafőnökségtől.

— **Zsindejezik a miskolci kaszányát,** azaz hogy fedik a városházát. A képviselőtestület ugyanis, mint már lapunkban közölve volt elhatározta, hogy a városházának nagyon is romlásnak indult hajdán erős fedélzetét, addig is, míg új városházát lehetne építeni, a teljes elpusztulástól meg kell menteni, — még pedig oly módon, hogy az ha szép nem is lesz, legalább kevés költségbe kerüljön. Így lett aztán elhatározva, hogy az elromlásodott, megkorhadt zsindelefödél felibe kátrány papírszalagok húzassanak. Hát ennyiben áll a városházának fűdése, amihez tegnapelőtt fogtak hozzá s néhány nap alatt remélhetőleg az egész tatarozás végbe is megyen. Erre vonatkozólag, mint kúriozumot említjük meg, hogy a városházánál folyó munkákról a városgazdának hivatalos tudomása nincsen és az egész foltozás úgy folyik, hogy annak ellenőrzésére a városi hatóság részéről megbízva senki sincs.

— **Halálozás.** Fejér Gergelyné szül. Korbuly Veronika életének 70-ik, övegysegének 16-ik évében hosszas szenvedés után július 26-án este 7 órakor elhunyt. Temetése július 28-án délután 4 órakor volt a róm. kath. egyház szertartása szerint. Halálát fia Fejér Bálint és neje Csasz Ilonka, Margit, Gerő unokái gyászolják.

— **Ki tartozik az utcai árkot takarítani?** Gyakran fölmerült azon kérdés, hogy a házak előtt elvonuló utcai árkokban felgyülemelő gyepek kivágatása s egyáltalán az utcai árkok tisztántartása kinek a kötelessége. Ezeknek az árkoknak tisztántartását egyszer a város, mások meg a háztulajdonosok terhére állapították meg. Közélebről Nagykárolyban fordult elő egy ilyen eset, ahol az utcai árkok tisztántartására a városi hatóság a háztulajdonost pénzbírsággal kényszerítette. A háztulajdonos az erre vonatkozó hatósági meghagyást megfellebbezte és a kérdés a belügyminiszter elébe került. A belügyminiszter a kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg úgy határozott, hogy az árkok tisztántartását kizárólag a város kötelességében állónak mondotta ki.

— **Báli tudósítás.** Fényesen sikerült táncmulatságot rendezett július hó 27-én a Szilágy-nagyfaluban nyaraló ifjúság a község-háza fényesen díszített termeiben. A rendezőség elismerésre méltó ügyes fáradozását hálás siker koronázta, mert a szilágy-somlyói

— Ez nem sok barátom! De a láb helyett csak jó volna egy kis szalag? Mi?!

— Nem. Köszönöm, van jó erős szilám, tart az.

— Ah, jókedvű fráter! — kiáltott fel nevetve a tábornok. Szerény, mint minden hős, ez a Lestalin. És távozófélben még azt mondotta: kezembe veszem az ügyet.

Eltávozott aztán, anélkül, hogy időm maradt volna a válaszra.

Egy hónap mult el. Unatkoztam és sokszor gondoltam, hogy ha a tábornok az ügyet kezébe venné s pedig sikerrel, amennyire bosszantana ez a feleségemet.

Egy szép délután csakugyan megkapom az érdemkeresztet a tábornok egyszerű sorával: „Midőn egy vitéz lábát elviszi a golyó, ki kell tüntetni.“

Megszállt a rémület. Kezembe veszem a keresztet. Becsomagolom és azt írom a tábornoknak: „Köszönöm kegyét, de visszaküldöm a keresztet. Én mindig megtettem kötelességemet és golyó még se furta át láb-száramat.“

Két nap mulva új levél érkezik a tábornoktól, ilyenforma:

„Lestalin! Megparancsolom, hogy tűzze fel az érdemkeresztet. Hogy a golyó helyett gránit-szilánk törte el a lábát, az nekem mindegy. A lövegnek nem lehet ellentállani.“

Rá voltam tehát kárhoztatva, hogy viseljem a keresztet.

A mi pedig legjobban dühbe hoz, az, hogy azok a gazok a kávéházban így dicsérgetnek: „Vitéz Lestalin; imé végre a ki valóban megérdemli ez érdemkeresztet!“

Lestalin karjánál fogta barátját és egy gesztenyefa alatt levő padhoz vezette.

Leültek.

Lestalin hirtelen gyermeket kíváncsisággal kérdezte:

— És te barátam?! Lássuk csak, mit csináltál te Constantine után?

Marival elővette burnótszelencéjét s jókorát szippantva válaszolta;

— Félek kinevetni. No de hiszen régi bajtársak vagyunk! Megmondhatom az igazat. Tudod barátom — hogy is mondjam — hát én . . . ármánykodtam.

— Hogy is ne?!

— Nos Istenem! Hát igen. Marival ármánykodott. Te tudod: én mindig szerettem az intrigát.

Ideges vérmérsékletem van. Nekem izgalom kell!

Egy nap megláttam Párisban egy remek szép asszonyt. Hatalmas derék szép asszonyt. Mit mondjak neked: én szerettem . . . Szép volt, fiatal volt. . .

Szülei, beszélt nekem, egyszerű szabók voltak, a kik nem sok sikert arattak a tü és cérna művészetével . . .

A nőnek férje is volt . . . Ez még jobban felcsigázta képzeletemet.

Mindenhol láttam már a kitörőfélben levő drámát: A férj rohan felém és dühösen kiáltja:

„Uram! Ön elrabolta a feleségemet!“

„Uram! én szerettem az ön feleségét!“

Azután a megtámadás, párbaj, elfogatás, megjelenés a törvényszék előtt, szembeállítás a szeretővel etc., etc. Szóval, kész volt az ármány . . . Minden lehetőt elkövettem, hogy

minél jobban kiérdemljem a férj haragját. „Melegében üssük a vasat!“ mondtam az asszonynak! — Adja férjének tudtul, hogy önnek kedvesse van . . . És az asszony követte tanácsomat . . .

Megmondta férjének . . . Aztán eljött hozzám s tudomra adta, hogy ott hagyta férjét . . . De minek is beszélek oly sokat. Az az asszony engem is megcsalt . . . Megszökött egy bankárral.

Marival elhallgatott. Megbámulta az eget és felkiáltott:

— Oh, milyen szép, milyen gyönyörű asszony volt. Gondold csak Lestalin, két méter magas . . .

— Olyan forma, mint az enyém, — dörmögött Lestalin — egészen olyan . . .

— Hóféhér nyak, gyönyörű vállak.

— Te! épen mint az enyémek!

— Micsoda! kéredez csodálkozva Marival.

— No igen: hát mint az én volt feleségemnek! — vizionáz Lestalin.

— Szája, mint a cserecsyke. Szemei akár a kék buzavirág; sűrű hajfonatai, mint Itália szalmája . . .

— Ugyan, ugyan, de hisz ez a egész olyan, mint az én volt feleségem — ismételte Lestalin.

— Mindig tréfál ez a Lestalin!

— Komolyan beszéllek, hidd el barátom. Már esteledett; a templom hívó harangja megcsendült: a két öreg mosolyogva kelt föl helyéről és haza készülődött. Marival elméjében mindig a szép asszony forgolódott s folyton mormogta:

— Oh szép asszony, igazán szép ass-

zony volt! Jobb vállán egy gyönyörű kis szépség himlő, olyan mint egy légy a csésze tejben.

— Te! Himlő?! A jobb vállon? Olyan sötét barna, mi? — kiáltott Lestalin.

— Igen, igen — erősíté Marival.

— Lehetséges?! Te, te az az én . . . volt feleségem!

— Lehetetlen! — szörnyűködött Marival.

— De barátom ugy van, ha mondom, az az én volt feleségem. Most már jól emlékszem, hogy minden vasárnap bement Párisba, hogy a nagynénjét meglátogassa. No hiszen, ha visszajött, olyan volt, mint egy vadállat. Most már nem is csodálom; te izgattad ugy fel, mi?! Hej, csavargó te miattad törtem ki lábamat?! Mi?!

— Igen ám, de akkor a keresztet is nekem köszönheted — vágta vissza Marival.

Erre a két bajtárs jót nevetett.

Aztán még néhány szót váltottak, mosolyogva szorítottak kezét s elváltak. Egyik jobbra, másik balra tért.

Midőn már mintegy ötven lépésnyire voltak egymástól, Lestalin visszafordult s oda kiáltott barátjához:

— Ha találkozol a feleségemmel, meg ne mondd neki, hogy érdemkeresztet kaptam!

— Mért?!

— Mert akkor visszajönne hozzám!

Szólt s botjára támaszkodva, lassu lépésben elbicegett, sapkáját mélyen fülére húzva — az öreg Lestalin — és eltűnt a gesztenyefák között.

L. J.

hotvoléből többen, sőt az ország különböző vidékeiről is számosan jöttek össze, mulatni vágyó ideális fiatalok. A hangos jókedv a tánc csak a hajnali órákban ért véget s úgy az erkölcsi, mint anyagi siker teljesen kielégítő volt, mit az is mutat, hogy a négyeseket 30 pár táncolta. Jelen voltak Szilágysomlyóról: Moni Gyuláné, Szaploneczy Sándorné, dr. Ajtai Endréné, Nagy Gyuláné, Fehrentheil Frigyesné, Merza Jenőné, özv. Veressné (Sz.-Bagos), Tóts Györgyné (Sz.-Bagos), Gergelyffy Ferencné (Nyiregyháza), Hegedüs Sándorné (Marosvásárhely), dr. Simó Károlyné (Arad), Kőmives Vencelné, Kovács Albertné és Bulovszky Mihályné. — Leányok: Gazda Berta (Zilah), Ajtai Margit és Lili (Szilágysomlyó), Nagy Marcsa (Zilah), Nagy Katinka, Nella és Berta (Szilágysomlyó), Veress nővérek (Sz.-Bagos), Elek Tinka, Zongor Margit, Lázár Ilus, Szabó Erzsike (Sz.-Nagyfalu), Gergelyffy Annuska (Nyiregyháza), Hegedüs Aranka (Marosvásárhely), Benedek Emma (Budapest), Benedek Erzsébet (Szatmár), Brandt Illa (Kolozsvár).

Halálozás. Mészáros János, a krasznai állami elemi népiskola igazgató-tanítója július hó 23-án Zilahon, rövid szenvedés után, életének 36-ik, tanítói működésének 18-ik évében elhunyt. Halála mindenfelé nagy megütöztetést keltett. Régi gyomorbaja vite sirjába. A holttestet Krasznára szállították. Temetése július 25-én volt, nagy részvét mellett. Az állami elemi iskola udvarán felállított ravatalnál, melyet a részvét koszorúi borítottak, Kádár Géza zilahi ev. ref. lelkész, a sirnál Kádár Imre lelkész beszélt. A kartársak nevében Magyar Lajos köri elnök, varsolci áll. tanító mondott búcsúztatót. Emelte a gyászszertartás magasztosságát Nagy Mihály zilahi kántor remek gyászéneke.

Hirdetmény. Dacára a város területén rövid idő alatt már több ízben felmerült elbarmással kapcsolatos veszélyes eseteknek és az ezekből kifolyólag elrendelt elbárlatnak, az tapasztalatot, hogy az eb-tulajdonosok kutyáikat még sem tartják a kellő őrizet, illetve zárlat alatt. Csak úgy történhetett, hogy a múlt hó 27-én is újabb elbarmás fordult elő a város területén. Miután az eb a megmart egyén által legtöbb esetben ismeretlen és így minden egyes marás újabb és újabb zárlatmeghosszabbítást von maga után, ismételtelen felhívom az eb-tulajdonosokat, hogy kutyáikat a legszigorúbb zárlat alatt tartassák, mert a szabadon található ebek azonnal kiirtatnak, tulajdonosuk pedig a legmagasabb bírsággal fog büntetett. Szilágysomlyó, 1907. július 28. Bölöny Bálint, rendőrkapitány.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a Ferencz József keserű vizet valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízével fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserű vizet. 16—

A Zálnok-gyógyfürdőben 1907. évi augusztus hó 4-én hangversennyel egybekötött zártkörű táncestélyt, „Annus bál-t” rendeznek. Az Annus-bál jótékony célunk és a zártkörűnek van a meghívóban címezve, de az, hogy kik rendezik és mi lenne az a bizonyos jótékony cél, a meghívóból ki nem olvasható.

Állatvásár. A folyó évi július hó 26-án tartott hetivásárra felhajtott 148 drb. sertés, eladott 33 darab.

Adómentes benzin. A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a benzin motorral dolgozó kisiparosok és kisgazdák tudomására hozza, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 1907. évi július hó 11-én kelt 56,551—VI. számú leirata szerint az adómentes motor benzin mérsékelt eladási ára folyó évi augusztus hó 1-étől a folyó évi november hó 30-ig terjedő időszakra, illetőleg további intézkedésig métermázsánként 24 koronában állapított meg. A mérsékelt eladási árak ez emelkedése természetes következménye a nyílt piaci benzin ár tetemes emelkedésének, a mi a fogyasztás megnövekedésében és a termelés csökkenésében leli magyarázatát. Mindazonáltal a most megállapított mérsékelt eladási ár a benzin jelenlegi piaci árával szemben lényeges és pedig mintegy 5—6 korona engedményt képez. A fent jelzett rendeletben megállapított árak mellett adómentes motor benzint mérsékelt áron a következő gyárak fognak szállítani: 1) Kőolaj finomító gyár Fiume és Brassó. 2) Budapesti ásványolaj gyár r.-t. Budapest. 3) Magyar petróleum ipar r.-t. Budapest. 4) Bihar-szilági olajipar r.-t. Mezötelegd. 5) Szab. osztr.-magyar államvasutársaság magyar bányái, hutái és uradalmainak oravicai kőolajfinomító gyára Oravica. 6) Apolló kőolajfinomító gyár r.-t. Pozsony. 7) Orsovai petróleum finomító gyár r.-t. Orsova. 8) Baruch Jeremiás petróleumgyáros Marosvásárhely. 9) Felsőmagyarországi kőolajfinomító

r.-t. Turócszentmárton. 10) Első sátoraljaújhegyi petróleumfinomító r.-t. Sátoraljaújhegy. 11) Hazai kőolaj ipar r.-t. Budapest.

Drágula a gyufa is. A gyufa, amely eddig legfeljebb csak tréfából takarékoskodtunk, meg fog drágulni és 4 fillérre emelik az árát. A gyárosok ugyanis, bár a nagymennyiségű rendelést alig bírják teljesíteni, még sem tudnak hasznát csinálni a gyufából, mert drágább a fa és nagyobb a munkabér is, mint eddig. Szóval az általános drágaság közepette a gyufa is haladni akar a korral.

Értesítés. A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiáján az 1907—1098. tanévre a beiratások 1907. szeptember 1-től 12-ig eszkelendők; az előadások szeptember 16-án veszik kezdetüket. Utólagos felvételnek szeptember 13—15. napjain dékáni, azután pedig a tanári-kari engedéllyel lehet helye. A félévi tandíj 50 kor. Evangélikus lélekészek, tanárok, és tanítók fiai — tekintet nélkül vagyoni viszonyaira — minden további folyamodás nélkül a tandíj felét fizetik. A szünidőben mindennemű felvilágosításokkal, levélbeli megkeresésre is, szívesen szolgál a jogakadémia igazgatósága.

Felelős szerkesztő és kiadó: **BÖLÖNY SÁNDOR.**

Hirdetések.

470—1907. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a szilágysomlyói kir. járásbíróságnak, 1907. V. 572. számú végzése következtében Dr. Meller Izsó budapesti ügyvéd által képviselt Valdmann Ferenc budapesti lakos javára Heimlich K. szilágysomlyói lakos ellen 96 kor. 77 fillér s jár. erejéig 1907. évi július hó 10-én foganatosított biztosítási és kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 4000 kor. becsült következő ingóságok, u. m. házi butorok, gépek és bolti áruk nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a szilágysomlyói kir. járásbíróság 1907. évi V. 574/2. sz. végzése folytán 96 kor. 77 fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi április hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 34 kor. 80 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, a fizetett összeg betudásával az árverés alperes lakásán, Szilágysomlyón leendő eszközésére 1907. évi augusztus hó 5-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Ezen árverési hirdetmény egy példány a végrehajtó képviselőjének azzal adatik ki, hogy azt egy magyar nyelven megjelenő lapban tegye közé. Kelt Szilágysomlyón, 1907. évi július hó 21-én.

ROSKA VERTÁN,
kir. bir. végrehajtó.

167—1907. utibiz. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A folyó évi június hó 25-én megtartott árlejtés eredményre nem vezetett s így a zoványi fürdői vicinális utvonalon Kárásztelek község belterületén szükséges 2 darab 4 méteres nyílású vasgerenda szerkezetű, köellentalu hid építésére egyenként 1466 korona 06 fillér költségelirányzati árban hivatalos helyiségben folyó évi augusztus 12. napjának d. e. 9 órájára újabb árlejtést hirdetek.

Az árlejtési feltételek, tervek, költségvetések hivatalos helyiségben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A zárt írásbeli ajánlatok az irt időig, a költségelirányzati ár 10%-át

tevő készpénz vagy óvadékképes értékpapir csatolása mellett hozzám a hirdetett műtárgyakra önállóan, s nem pedig más utasportok, munkálataival együttesen adandók be.

Szilágysomlyó, 1907. évi július 24.

1—2 Nagy Gyula,
főszolgabíró, csoportelnök.

Egy jó családból való 14—15 éves fiu tanulónak felvétetik Veres Károly fűszerkereskedésében Szilágysomlyón.

166—1907. utibiz. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A folyó évi június 25-én megtartott árlejtés eredményre nem vezetvén, a Szilágysomlyó—széplaki vicinális utvonalon Szilágysomlyó város határán lévő 1. 2. számú hidak tartó és hordgerendái, valamint karfáinak javítására köbméterenkénti egységárak szerint hivatalos helyiségben folyó évi augusztus 12. napjának d. e. 9 órájára újabb árlejtést hirdetek.

Az árlejtési feltételek, a terv és költségvetés hivatalos helyiségben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A zárt írásbeli ajánlatok az ajánlati ár 10%-át tevő készpénz vagy óvadékképes értékpapir csatolása mellett, az irt időig hozzám, a hirdetett munkálatra, önállóan, nem pedig más utasportok munkálataival együttesen adandók be.

Szilágysomlyó, 1907. évi július 24.

1—2 Nagy Gyula,
főszolgabíró.

381—1907. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a szilágysomlyói kir. járásbíróságnak 1907. évi V. 426. számú végzése következtében dr. Meszesán Coriolán szilágysomlyói ügyvéd által képviselt Silvánia takarékpénztár javára özv. Dull Albertné szilágysomlyói lakos ellen 795 korona 34 fillér s jár. erejéig 1907. évi május hó 31-én foganatosított biztosítási és kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1180 koronára becsült következő ingóságok, u. m. házi butorok és zongora nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szilágysomlyói kir. járásbíróság 1907. évi V. 426/2. sz. végzése folytán 795 kor. 34 fillér tőkekövetelés, ennek 1907. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 103 korona 10 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, a fizetett összeg betudásával az árverés végrehajtást szenvedő lakásán, Szilágysomlyón leendő megtartására 1907. évi augusztus hó 5-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

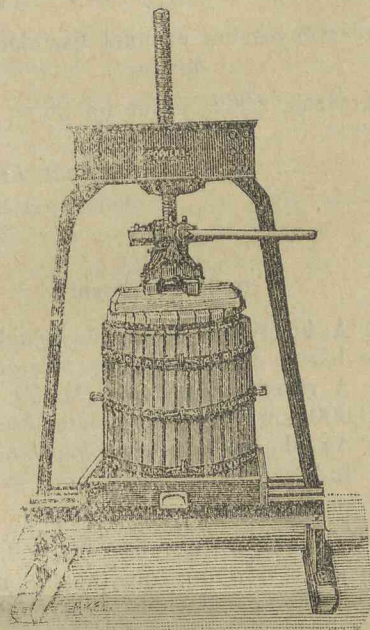
Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Ezen árverési hirdetmény I. példány azzal adatik ki végrehajtó képviselőjének, hirlapi közzététel végett azt egy magyar nyelven megjelenő lapban tegye közé.

Kelt Szilágysomlyón, 1907. évi július hó 22-én.
ROSKA VERTÁN,
kir. bir. végrehajtó.

„HERCULES” szőlősajtó.

Felülfoglalás „m o b i l” szerkezettel.

Felülfoglalás „m o b i l” szerkezettel.

A must nem érintkezik vasrészekkel s ez által a bor nem feketedik meg.

Ezen egészen vasból készült, folytonosan működő kettős nyomású, könnyen kezelhető szőlősajtók a legutányosabb árért kaphatók

POSNER I. gépgyárában
Szilágysomlyón. 1—6

Középszolnokmegye-zilahi takarékpénztár r.-t.
Főintézet: ZILAHON. Fiókintézetek: Szilágysomlyón. Tasnádon.

A Középszolnokmegye-zilahi Takarékpénztári Részvénytársulat Igazgatósága

ezennel közölni teszi, hogy a régi és új állandó

betétek kamatlábát
1/2 %-kal felemelte.

Egyidejűleg ajánlja a tőkegyűjtés és takarékoság fejlesztésére kiválóan alkalmas

Házi takarékperselyeit,

melyek az ismertetésüket tartalmazó prospektusokkal együtt díjtalanul bocsátatnak a közönség használatára.

Alap- és tartaléktőkék 1.000.000 korona.

Betétállomány 3.000.000 koronán felül.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter ur a szilágy-nagyalui állami elemi iskola udvarán 1223 kor. 16 fillér költséggel egy árnyékszéknek építését engedélyezte. E munkálatra az árlejtés folyó évi augusztus hó 18-án délelőtt 9 órakor tartatik meg az iskola helyiségében.

1—2

Versenyezni kívánók a tervet és költségvetést ugyanott megtekinthetik.

A gondnokság.

Meghívó.

A Szilágy-Kraszna és Vidéke Takarékpénztár Részvénytársulatnak

1907. évi augusztus hó 18-án d. e. 10 órakor Krasznán,

a takarékpénztár helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésére

a t. részvényeseket ezennel tisztelettel meghívom.

Kraszna, 1907. július hó 26.

Lázár Géza,
elnök-vezérigazgató.

A gyűlés tárgyai:

- 1) A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére három részvényes tag választása.
- 2) A részvénytőkének 100,000 koronáról 300,000 koronára való felemelése.
- 3) Az alapszabályok módosítása.
- 4) Indítványok.

Felkéretnek a t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, hogy az alapszabályok értelmében részvényeiket 5 nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében, vagy bármely hazai pénzintézetnél letegyék.

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a gépgyári üzletem folytatását apám elöhaladott kora és elbetegesedése folytán, valószínűleg már folyó évi november hó 1-én beszüntetem és azt egy társas cég, a kötelezettségem fenntartása mellett tovább fogja folytatni.

Addig is tehát, míg a sok gépem készlete tart, azokat nagymérvű árendmennyel és kedvező fizetési feltételek mellett kívánom elárusítani, sőt hátlából, mivel üzletem 40 évi fennállása óta pártolták, a javításokat is meglepő olcsó árért akarom eszközölni.

Gépraktáramban vannak: nevezetesen: gözgépek, lovas és kézi cséplők, rosták, trieurók, ekék, boronák, répa és szeeszkavágó gépek, szőlőprések, tűzi és kerti fecskendők, szivattyúk és minden fajta vízvezetéki és gázcsövek, mosó és pálinkafőző üstök, a legmegbízhatóbb saját gyártmányú acetilén gépek, minden egyéb technikai dolgok és gépi pótrészek.

1—3

Addig is kérve további pártfogásukat.

POSNER I.

rész-, gép- és ekegyár Szilágy-somlyón.

Eladó ház.

Megyház-utca 74. számú ház, melyben egy jó forgalmu üzlethelyiség is van, szabad kézből

2—3

örök áron eladó.

Értekezhetni a tulajdonos özv. báró Györfy Adolfnéval Szilágy-somlyón.

TÓTH LAJOS

cserépkályha-gyártó Nagy-károlyban.

Ajánlja tűzálló schamotte agyagból készült kályhát a n. é. közönség figyelmébe. Atalakítások és javítások szavatosság mellett.

Porcellán takaréktűzhelyek és épületdíszek, gipsz, terracotta és műköből elsőrendű kivitelben.

Kiváló tisztelettel:

Tóth Lajos.

A vezetésem alatt alakuló kályhagyár részére tanulók kerestetnek.

Értekezhetni Bölöni Sándor ügyvéd ur Megyeház-utcai házában.

3—3

168—1907. utbiz. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A folyó évi június 25-én megtartott árlejtés eredményre nem vezetvén, a zálnoki fürdői vicinális utvonalon a Kisderzsikai vasúti állomáshoz vezető útrészen lévő 1. számú 4 méteres nyílású kőfalú vasgerendás ártéri hid építésére 1969 korona 86 fillér költség-előirányzati árban hivatalos helyiségben folyó évi augusztus hó 12. napjának d. e. 9 órájára újabb árlejtést hirdetek.

Az árlejtési feltételek, a terv és költségvetés hivatalos helyiségben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A zárt írásbeli ajánlatok a költség-előirányzati ár 10%-át tevő készpénz, vagy óvadékképes értékpapír csatolása mellett az irt időig hozzám a hirdetett műtárgyra önállóan, nem pedig más ut-csoportok munkálataival együttesen adandók be.

Szilágy-somlyó, 1907. évi július 24.

1—2

Nagy Gyula,
főszolgabíró, csoportelnök.

165—1907. utbiz. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A folyó évi június hó 25-én megtartott árlejtés eredménye nem vezetvén, a Szilágy-somlyó—lomperti vicinális utvonalon a Somlyó-győrtelki bejáró uton szükséges 1 drb 16 méteres nyílású kőellenfalú, vasgerenda szerkezetű Kraszna-hid építésére 8773 korona 45 fill. költség-előirányzati árban hivatalos helyiségben folyó évi augusztus 12. napjának d. e. 9 órájára újabb árlejtést hirdetek.

Az árlejtési feltételek, terv és költségvetés hivatalos helyiségben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A zárt írásbeli ajánlatok a költség-előirányzati ár 10%-át tevő készpénz, vagy óvadékképes értékpapír csatolása mellett az irt időig hozzám a hirdetett műtárgyra önállóan, sem pedig más ut-csoportok munkálataival együttesen adandók be.

Szilágy-somlyó, 1907. évi július 24.

1—2

Nagy Gyula,
főszolgabíró.

A zilahi járás főszolgabírójától.

3494—1907. kig. szám.

Pályázati hirdetmény

Szilágyvármegye zilahi járásának vármezői körjegyzőségében rendszeresített s 1000 korona fizetés s 100 korona lakbérrel javadalmazott segédjegyzői állást elnyerni óhajtokat felhívom, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6., illetve az 1900. évi XX. t.-c. 3. §-ában előirt minősítőket, eddigi szolgálatukat igazoló s születési anyakönyvi kivonattal felszerelt pályázati kérelmeiket hozzám, 1907. évi augusztus hó 31-ig lehetőleg személyesen adják be.

Zilah, 1907. évi július hó 26.

Tarpai Miklós,
főszolgabíró.

Értesítjük a közönséget, hogy lapunk

szerkesztősége, kiadóhivatala

és

KÖNYVNYOMDÁJA

július 25-én átköltözött új helyiségébe, Bölöni Sándornak a Vármegyeház-utca-ban, a járásbiróság mellett épült új házába.

A „Szilágy-Somlyó”

szerkesztősége és kiadóhivatala.